AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 93v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

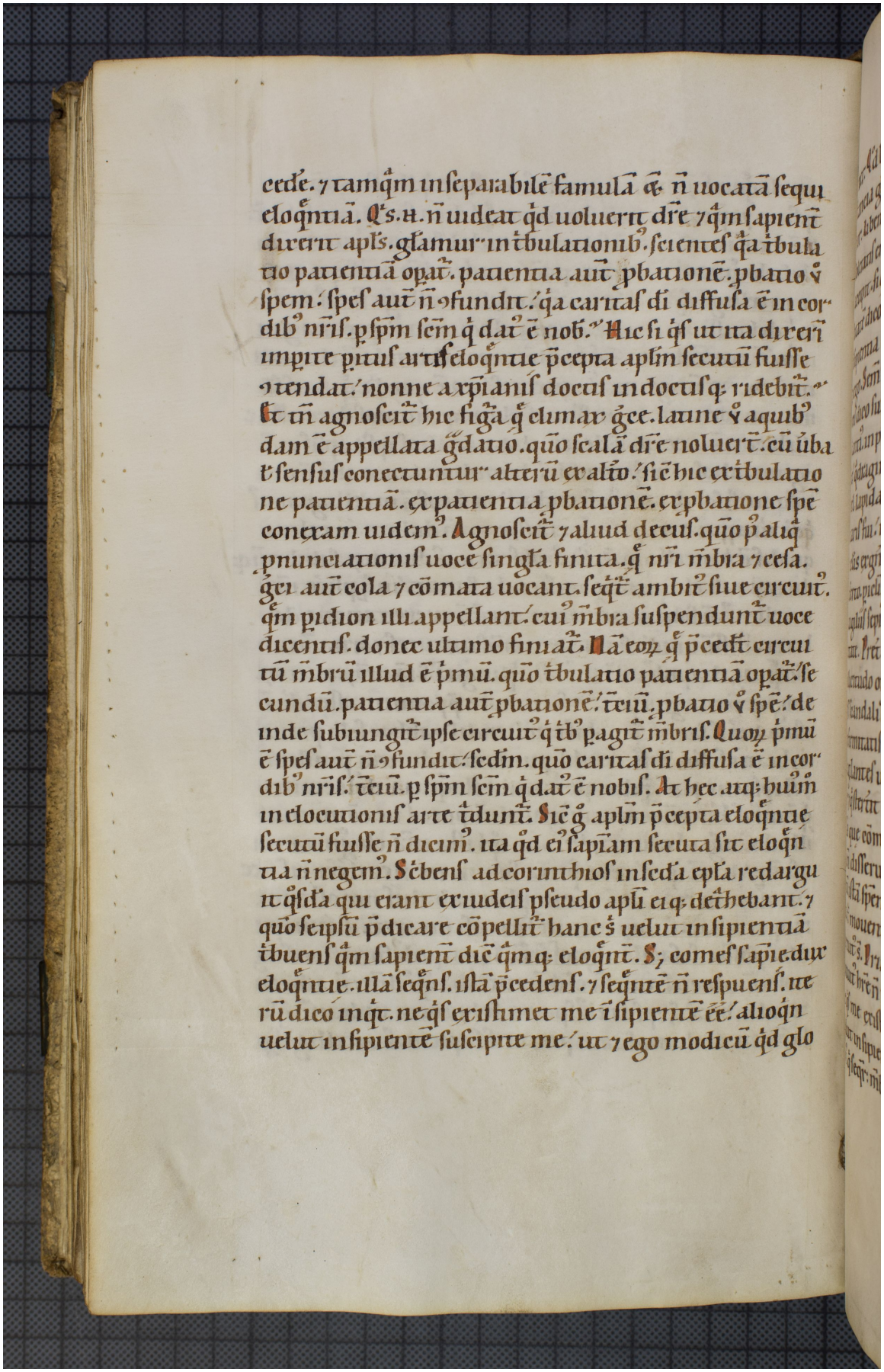

cede. ⁊ tamq̃m inseparabile famulã ꝗ n̄ uocatã sequi
eloq̃ntiã. Qs. H. n̄ uideat q̃d uoluerit dre ⁊ q̃m sapient
dicerit apls. glamur in tbulationib. scientes q̃a tbula
tio patientiã opat. patientia aut pbationẽ. pbatio ⁊
spem. spes aut n̄ ꝯfundit. q̃a caritas di diffusa ẽ in cor
dib nris. p spm sem q̃ dat ẽ nob. Hic si q̃s ut ita dicerẽ
impte pitus artis eloq̃ntie p̄ceptis aplm secutũ fuisse
⁊ tendat. nonne a xpianis doctis in doctisq; ridebit.
Et tm̄ agnoscit hic figã q̃ climax gece. latine ⁊ aquib
dam ẽ appellata q̃d atio. quo scalã dre noluerit. eũ ũba
t sensus conectuntur alterũ ex alto. sic hic ex tbulatio
ne patientiã. ex patientia pbationẽ. ex pbatione spẽ
conexam uidem. Agnoscit ⁊ aliud decus. quo p aliq
pnunciationis uoce singla finita. q̃ nri m̄bra ⁊ cesa.
gci aut cola ⁊ cõmata uocant. seq̃t ambit siue circuit.
q̃m pidion illi appellant. cui m̄bra suspendunt uoce
dicentis. donec ultimo finiat. Nã eo q̃ p̄cedit circui
tũ m̄brũ illud ẽ pmũ. quo tbulatio patientiã opat. se
cundũ. patientia aut pbationẽ. teiũ. pbatio ⁊ spẽ. de
inde subiungit ipse circuit q̃ tb pagit m̄bris. Quo pmũ
ẽ spes aut n̄ ꝯfundit. sed in. quo caritas di diffusa ẽ in cor
dib nris. teiũ. p spm sem q̃ dat ẽ nobis. At hec atq; huũm
in elocutionis arte tdunt. Sic g aplm p̄ceptis eloq̃ntie
secutũ fuisse n̄ dicim. ita q̃d ei sapiam secuta sit eloq̃n
tia n̄ negem. Scbens ad corinthios in sda epla redargu
it q̃sdã qui erant ex iudeis pseudo aplis eiq; detrhebant. ⁊
quo seipsũ p̄dicare cõpellit hanc s uelut insipientiã
tbuens q̃m sapient dic q̃m q; eloq̃nt. S; comes sapie diu
eloq̃ntie. illã seq̃ns. istã p̄cedens. ⁊ seq̃ntẽ n̄ respuens. ite
rũ dico inq̃t. ne q̃s existimet me ĩsipientẽ ee. alioq̃n
uelut insipientẽ suscipite me. ut ⁊ ego modicũ q̃d glo